

[Nør Christensen]

eksempel, er udtryk for, at man er så moden, at samfundet har ret og pligt til at sætte ind med en sanktion; jeg talte i øvrigt ikke om fængsel.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Hr. Nør Christensen lagde ud med, at der var brug for en grundholdningsdebat. Det var egentlig det, jeg tog udgangspunkt i. Jeg tog nemlig stilling til den kvalmende dobbeltmoral, som hr. Nør Christensen lægger for dagen, når han siger, at sagen ikke drejer sig om de voksnes kriminalitet, og så bliver ved med at køre frem med, at det er spørgsmålet om antallet af tiltalefrafald og om de unges kriminalitet. Det kvalmende ved det er, at man vender ryggen til den store kriminalitet, som voksne udøver i dette land i form af skatteunddragelser, i form af bl.a. omgåelse af EF's tilskudsregler, som der helt klart bliver givet udtryk for. Men hr. Nør Christensen er jo i stand til at hidse sig op og artikulere osv. her på grund af biltyverier, fordi der går lidt ridser i den blanke lak og statussymbolerne, som der ikke må ske noget med. Men hvis vi måler det op: Hvad betyder det egentlig i omkostninger for samfundet? Så vender man gladelig ryggen til 35 mia. kr.-sagen. Det er den proportionsforvrængning, der sker i kriminalitetsdebatten i Danmark.

Steenholdt (Grønl.):

Hr. formand, jeg kan ikke gøre for den stemme, jeg har; Grønlands kulde og Danmarks varme skændes i min hals.

Selv om denne forespørgselsdebat vedrører forholdene her i Danmark, vil jeg gerne som repræsentant fra Grønland blande mig i debatten. Den form for kriminalitet, som er blevet fremdraget her, kender vi også i Grønland, selv om vægten af de enkelte kriminalitetsarter kan være anderledes. Vi har gennem årene i Landsrådet og de sidste ti år i Landstinget haft drøftelser med henblik på bekæmpelse af den alt for store kriminalitet i Grønland, som virker endnu stærkere og mere intens, når man tager den spredte beboelse i betragtning.

Der er gennem årene rettet henvendelser til politimyndighederne i Grønland og i Danmark, men nævneværdige initiativer har vi ikke set. Nu hører politimyndighederne i Grønland under fællesanliggender mellem Grønland og Danmark. Derfor finder jeg det passende at be-

nytte denne lejlighed til at minde justitsministeren om, at de her fremdragne alvorlige samfundsskavanker også eksisterer i det grønlandske samfund, hvor justitsministeren er den øverste ansvarlige.

Jeg vil derfor benytte lejligheden til at spørge justitsministeren, om der er overvejelser om eller planer for initiativer også i Grønland for at dæmme op for kriminaliteten.

Detil kommer, at forbrug af og handel med euforiserende stoffer er voksende i Grønland. Det er efterhånden så grelt, at man kan komme ud for tilbud om køb af sådanne stoffer på åben gade om dagen. Det foruroliger mig meget, at misbrug af euforiserende stoffer synes at florere i de grønlandske skoler. Det er meget påtrængende, at politiets muligheder for at igangsætte præventive foranstaltninger forbedres.

Herunder vil jeg specielt påpege, at der flere gange har været rettet henvendelser til politiet og justitsministeren om de grønlandske politilønnings utilstrækkelighed. Jeg er af den opfattelse, at de dårlige arbejdsforhold og utilstrækkelige lønninger for politibetjentene i Grønland i høj grad er med til at forøge kriminaliteten i Grønland. Jeg beder justitsministeren om at være opmærksom også på de grønlandske kriminalitetsproblemer.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Undskyld, jeg kom lidt ud af rækkefølgen.

Hr. Nør Christensen svarede ikke på mit spørgsmål om, hvilke kriterier der skal lægges til grund for denne flydende modenhed. Og hvem skal afgøre, om modenheden er til stede? Skal det være psykologer? Skal det være børnepædagoger? Skal det være læger, eller skal det være psykiatere? Hvem skal afgøre det og efter hvilke kriterier? Jeg synes, det var rimeligt, om hr. Nør Christensen delagtiggjorde Folketinget i det.

Dernæst siger hr. Nør Christensen, at han ikke mener, de unge skal straffes med fængsel, men at der skal ske et eller andet. I den anledning vil jeg gerne sige følgende til hr. Nør Christensen:

I de tilfælde, som blev nævnt, 100 biltyverier, er der jo en lang række ting, de sociale myndigheder kan foretage, også anbringelse på lukkede institutioner. Det passer altså ikke, at der ikke sker noget, det gør der i høj grad, men hvad